

17, rue des Gords
95430 Auvers-sur-Oise France

Tél. : (33) 30-36-80-34 - 30 36 80 42

Télex : 699 783

Date :

دوست گرامی آقای جرجانی

نامه ۱۸ دیماه شما، همراه نسخه دیگری از مقاله "اشتراک عمل سیاسی" - که پیشتر هم برایمان فرستاده بودید- رسید. از حسن ظنانتان نسبت به نشریه "شورا" و بخصوص از پیگیریتان در مورد سرنوشت آن مقاله بسیار سپاسگزارم. اجازه بدهید پیش از جواب به نامه شما عذر تقصیر بخواهم از تأخیری که بر اثر کوتاهی ما پیش آمده و شما را مجبور به تذکر مجدد کرده است. واقعیت این است که مقاله شما در شرایط بدستمان رسید که کاملاً جذب کارهای ریز و درشتی که انتشار نشریه روی دستمان میگذارد، بودیم. بلافاصله بعد هم اجلاس شورای ملی مقاومت بود که دستکم سه هفته‌ای همه ما را مشغول کرد و در نتیجه مقاله شما کاملاً فراموش شد! اینها که ذکر شد، البته همه بهانه است. ما می‌بایست پاسخ نامه شما را همان موقع می‌دادیم - یا لاقلاً شما را از رسیدن آن باخبر میکردیم - که هیچکدام از این دو کار را نکردیم. حالا فقط امیدواریم که این کوتاهی ما را ببخشید.

اما درباره مقاله. نوشته شما، که در واقع یک طرح پیشنهادی برای تنظیم آئیننامه انتخاباتی است، البته مغایر خطوط کلی شورا نیست. آنچه با روال کار نشریه شورا تطابق ندارد، مطرح کردن تضادهای فردا در امروز است، آنهم بصورت بحث نظری همگانی. هدف شما از طرح این بحث، همانطور که خودتان هم نوشته‌اید و عنوان مقاله‌تان هم حکایت از آن می‌کند، جستجوی نوعی تفاهم - یا حداقل "اشتراک عمل سیاسی" - است بین گروههای مختلفی که زمینه همکاری در بینشان وجود ندارد. من قصد ندارم به شما ثابت کنم که با پیش کشیدن یک راه حل فنی درباره مسأله‌یی که مربوط به فرداست، نمی‌توان به یک تفاهم سیاسی درباره مسائل امروز رسید. فقط می‌خواهم توجهتان را به دو نکته جلب کنم. یکی اینکه اختلاف ما (به‌عنوان شورای ملی مقاومت) با گروههای سیاسی دیگر، امروز اساساً بر سر مسأله سرنگونی است، نه بر نحوه حل مشکلات فردا. دوم، اینکه خود نحوه برگزاری انتخابات مجلس مؤسسان و جزئیات مربوط به آنهم بستگی به آن دارد که سرنگونی رژیم چگونه انجام شود. فکر می‌کنم این دو نکته آنقدر روشن هست که نیاز به بحث و استدلال مفصل نداشته باشد. مقاله شما از روی این مسأله اساسی امروز، یعنی ضرورت و چگونگی سرنگونی، پریده است، با این چشم‌انداز که با نادیده گرفتن اختلافات اساسی امروز، توافقی برای فردا ایجاد کند. به نظر من این نحوه برخورد به نتیجه مورد انتظار نخواهد رسید، دست بالا نوعی نظر آزمایشی عمومی را به راه خواهد انداخت که به نتیجه‌گیری مشخصی هم نخواهد رسید. نظر شخص من این است که مقاله شما، به عکس، طرح جالبی است که می‌تواند در کمیسیون مربوطه شورای ملی مقاومت مورد بررسی و بحث - و پس از اصلاحات لازم مورد تصویب - قرار گیرد. طرحهایی که شورای ملی مقاومت تاکنون به تصویب رسانده است، کم و بیش از همین نوع بوده‌اند، البته بدون وارد شدن در بسیاری از جزئیات.

دوست گرامی. این چند سطر اظهار نظر شخصی را نوشتم تا بطور غیرمستقیم توضیح داده‌باشم چرا اعضای هیأت تحریریه شورا، با تمام ارزشی که برای نوشته شما قائل‌اند، از بابت ضرورت چاپ آن در حال حاضر چندان قانع نیستند. با این همه دوستان هیأت تحریریه به من مأموریت دادند تا از شما تقاضا کنم با نوشتن مقالاتی - چه فنی و چه سیاسی - که به مسائل امروز کشور یا مقاومت ربط دارد، ما را از همکاری خود بهره‌مند کنید.

بادرود و سپاس

منوچهر هزارخانی

۱۷ اسفند ۱۳۷۱

